

ماتیس در کابل: طالبان به مذاکرات صلح با افغانستان مایل است

وزیر دفاع امریکا در آغاز سفر غیرمنتظره‌اش به افغانستان اعلام کرد: امریکا نشانه‌هایی مبنی بر تمایل اعضای طالبان برای برگزاری مذاکرات صلح بعد از ۱۶ سال جنگ و درگیری دریافت کرده است.
جیمز ماتیس، وزیر دفاع امریکا پیش از به زمین نشستن هواپیمایش در کابل در جمع خبرنگاران گفت: تمایلاتی را از طرف طالبان دریافت کرده‌ام. وی ادامه داد: برخی از اعضای طالبان تمایل خود را برای مذاکرات اعلام کرده‌اند. ماتیس گفت که به اعتقاد وی پیروزی در افغانستان هنوز امکان‌پذیر است نه فقط الزاما در میدان نبرد بلکه در تسهیل روند آشتی طالبان با دولت افغانستان.
سفر پنس به کابل به دلایل امنیتی تا زمان ورود وزیر دفاع امریکا به پایگاه نظامی ائتلاف تحت امر امریکا در افغانستان افشا نشد. ماتیس گفت: ما به دنبال پیروزی در افغانستان هستیم نه پیروزی نظامی، این پیروزی در آشتی سیاسی با طالبان خواهد بود. وی این اقدامات را تلاشی برای پاسخ به کسانی دانست که از ۱۶ سال جنگ خسته شده‌اند. وی پیروزی در افغانستان را آشتی سیاسی میان طالبان و دولت افغانستان و توانمندی ارتش افغانستان در حفظ امنیت کشور دانست و گفت: افغانستان در این مرحله دیگر پناهگاهی برای انجام حملات بین‌المللی نظیر سوء استفاده القاعده از این کشور به عنوان سکوی پرتابی برای حملات ۱۱ سپتامبر نخواهد شد.

اندیشه انصار

شکست طرح (بی) غرب برای اشغال دمشق

بر اساس این طرح قرار بود بعد از اینکه ارتش سوریه به سمت ادلب و جبهه شمالی پیشروی کند و از مرکز دمشق دور شود، عملیاتی از سوی نیروهای مسلح با فرماندهی جیش الاسلام که تحت امر رژیم‌های عربی ثروتمند است آغاز شود و به اشغال دمشق اقدام نماید...
ادامه در صفحه ۲

دست‌رسی به اطلاعات؛ نمره حکومت وحدت ملی چند است؟

* توشیح قانون دست‌رسی به اطلاعات، اگرچه به لحاظ حقوقی، یک قدم مهم به حساب می‌آید؛ اما عملیاتی نشدن همه مفاد آن می‌تواند دلیلی بر ناکامی حکومت در حمایت واقعی از آزادی بیان و تسهیل زمینه‌های دسترسی آسان به اطلاعات تلقی شود
صفحه ۲

* سازمان ملل: جنایاتی که مقام‌های میانمار علیه مسلمانان روهینگیا مرتکب شده‌اند، کشتار و قتل عام دسته جمعی است و عاملان اصلی این جنایات باید پاسخگو باشند.

سازمان ملل: میانمار سیاست گرسنگی اجباری را علیه مسلمانان روهینگیا اعمال می‌کند

صفحه ۲

هشدار مسکو به واشنگتن:

اگر امریکا به سوریه حمله کند،

پاسخ می‌دهیم

ستادکل نیروهای مسلح روسیه در واکنش به تهدیدهای اخیر غرب به رهبری امریکا مبنی بر حمله موشکی به تاسیسات نظامی و حکومتی دولت سوریه، تاکید کرد در صورت به خطر افتادن جان نظامیان روس مستقر در سوریه واکنش نشان خواهد داد.
به گزارش انصار، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، والر گراسیموف، رئیس ستاد ارتش روسیه گفت: ارتش روسیه به حمله امریکا به سوریه پاسخ خواهد داد و هر موشک و پرتابگر دخیل در این حملات را هدف می‌گیریم.
وی با اعلام این مطلب تاکید کرد، اخبار موثقی در دست دارد که نشان می‌دهد شورشیان سوری با هماهنگی نهاد به اصطلاح امدادرسان "کلاه سفیدها" در تدارک نمایش یک حمله شیمیایی از سوی ارتش سوریه هستند تا دستاویزی برای حمله نظامی احتمالی امریکا قرار گیرد. با کشف آزمایشگاه تولید مواد شیمیایی در دهکده‌ای در غوطه شرقی که به تازگی از دست تروریست‌ها آزاد شد، ادعاهای ما اثبات شده است.
گراسیموف گفت: اگر جان نیروهای روسیه به خطر بیفتد، نیروهای مسلح روسیه پاسخ خواهند داد.
هم چنین سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه، هشدار داد حمله به نیروهای دولت سوریه عواقب شدیدی در پی دارد.

مقامات امریکایی از جمله دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور این کشور بارها تاکید کرده‌اند در صورت اثبات حمله شیمیایی سوریه علیه مخالفان این کشور، دست به حملات موشکی به تاسیسات نظامی و غیرنظامی سوریه از جمله ساختمان‌های حکومتی در دمشق خواهند زد.
این تهدید امریکایی‌ها مورد حمایت انگلیس و فرانسه نیز قرار گرفته و این دو کشور رسماً تایید کرده‌اند در چنین عملیاتی شرکت خواهند کرد. امریکا پیشتر نیز به بهانه حملات شیمیایی ارتش سوریه به منطقه خان شیخون، یک فرودگاه نظامی ارتش سوریه را هدف ده‌ها فروند موشک قرار داد و مسئولان مختلف این کشور بارها تاکید کرده‌اند در صورت لزوم این اقدام را تکرار خواهند کرد.

والی جدید بلخ پس از عملی شدن خواسته‌های جمعیت معرفی می‌شود

* عطا محمد نور تاکید کرده تعیین والی جدید بلخ، پس از عملی شدن خواسته‌های حزب جمعیت اسلامی خواهد بود

انتظار می‌رود که توافق‌ها پیش از سال نو نهایی شود. به گفته این منبع، حزب جمعیت فهرستی را برای جانشینی آقای نور در ولایت بلخ پیشنهاد کرده و منتظر موافقت نهایی صلاح‌الدین ربانی، رئیس این حزب هستند.
منبع دیگری به انصار گفته است که قرار است امروز نیز هیئتی از جانب ارگ راهی مزار شریف گردد.
اما به گفته یک منبع دیگر، خبر منتشره در برخی رسانه‌ها مبنی بر تعیین والی جدید بلخ صحت ندارد و اگر ریاست جمهوری چنین تصمیمی گرفته باشد، عملی شدن آن، پس از قبولی تمامی شرایط جمعیت اسلامی افغانستان خواهد بود.
به گفته این منبع، استادعطا محمد نور نیز تاکید کرده تعیین والی جدید بلخ، پس از عملی شدن خواسته‌های جمعیت اسلامی و تأیید نهایی وی خواهد بود.
گفتنی است که محمد اسحاق رهگذر نیز از اعضای ارشد حزب جمعیت اسلامی و از نزدیکان سیاسی عطامحمد نور است. آقای رهگذر، در بلخ متولد شده است و در دوره پانزدهم و شانزدهم مجلس نماینده آن ولایت بود. رهگذر پیش از این در سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ نیز به حیث والی بلخ کار می‌کرد.
او همچنان یک فرمانده حزب جمعیت اسلامی بود و فرماندهی پلیس بلخ را نیز برای مدتی به دوش داشته است.

برخی رسانه‌ها گزارش دادند که محمد اسحاق رهگذر به عنوان والی جدید بلخ، جانشین عطامحمد نور شده و قرار است که پیش از نوروز به کارش در این سمت، آغاز کند.
هر چند تا لحظه ارسال این گزارش، حزب جمعیت اسلامی افغانستان و عطامحمد نور، والی کنونی بلخ در این باره، واکنش رسمی نشان نداده‌اند. اما به به گفته یک منبع، عطا محمد نور تاکید کرده تعیین والی جدید بلخ، پس از عملی شدن خواسته‌های حزب جمعیت اسلامی و تأیید نهایی وی خواهد بود.
این در حالی است که اخیراً هیأتی بلندپایه از سوی ارگ ریاست جمهوری، به مزار شریف رفت بود و در پی آن، منابع دولتی، بارها نسبت به حل سریع بحران ناشی از برکناری عطامحمد نور، والی بلخ ابراز خوش بینی کردند.
در تازه‌ترین مورد، عبدالله عبدالله؛ رئیس اجرایی، روز دوشنبه (۲۱ حوت) اعلام کرد: "در روزهای آخر سال بسیار خوشحال هستیم که مسایلی که به ارتباط ولایت بلخ بود در حال حل شدن است و انشاء... که در سایر عرصه‌ها هم پیشرفت داشته باشیم تا مردم افغانستان شاهد وحدت در جبهه صلح باشند."
یک منبع در ارگ نیز این موضوع را تایید کرد و گفت که

مردان ناشناس به تصویر حمیده برمکی پاشیدند

مردان ناشناس به تصویر حمیده برمکی، یکی از قربانیان حمله انتحاری حزب اسلامی را که در برابر خانه گلبدین حکمتیار، رهبر این حزب نقاشی شده بود، رنگ پاشیدند.
به گزارش انصار به نقل از طلوع نیوز، مردان ناشناس، به تصویر حمیده برمکی که در برابر خانه گلبدین حکمتیار نقش شده بود، رنگ پاشیدند.
گروه هنر سالار، چند روز پیش تصویر حمیده برمکی را به منظور آن چه که «شکنجه و جدانی» خواند، در برابر خانه آقای حکمتیار نقاشی کرد.
حمیده برمکی، استاد دانشگاه بود و شش سال پیش، در یک حمله انتحاری که مسؤولیت آن را حزب اسلامی گلبدین حکمتیار به عهده گرفت، همراه با پنج فرزند و همسرش جان باخت.
گواهان رنگ پاشیدن به تصویر حمیده می‌گویند که دو مرد که پیراهن و تنبان به تن داشتند و یکی از آنان با پتو خودش را پیچانیده بود، با پاشیدن رنگ سفید به تصویر نقاشی شده حمیده برمکی، این تصویر را نابود کرد.
آنان، این رویداد را تکان دهنده می‌دانند و از نهادهای امنیتی می‌خواهند که عاملان پاشیدن رنگ به تصویر بانو برمکی را به پنجه قانون بسپارند.

نهاد حمایت از رسانه‌های آزاد افغانستان (نی) می‌گوید شکایت‌های خبرنگاران نشان می‌دهد که وضعیت دسترسی به اطلاعات در این اواخر بی‌حد خراب شده است.

در گزارش نی آمده که خبرنگاران از سخنگویان حکومت انتقاد می‌کنند که اطلاعات را با خبرنگاران شریک نمی‌سازند و در صورت تاکید، به خبرنگاران اهانت می‌کنند.

همچنین، مجیب خلوتگر؛ رئیس این نهاد، سخنگویان حکومتی را متهم به برخورد تبعیض آمیز و دوگانه با رسانه‌های مختلف کرد.

در گزارش نی مشخصا به پنهان‌کاری سخنگویان حکومت در موضوعات گفت‌وگوهای صلح با طالبان، گفت‌وگوهای ارگ با حزب جمعیت اسلامی، آمار تلفات حملات تروریستی و عقد قراردادهای بزرگ ملی اشاره شده است.

همچنین در این گزارش ادعا شده که برخی از مقام‌های دولتی در بدل نشر و عدم نشر اخبار و گزارش‌ها به خبرنگاران پول و شغل دولتی پیشنهاد می‌کنند.

اما شاه حسین مرتضوی، سخنگوی ارگ می‌گوید: "نی، سیاسی عمل می‌کند." و گزارش این نهاد "بر اساس اطلاعات غلط، غیرحرفه‌ای و بر بنیاد سلیقه‌های سیاسی" تهیه شده است.

کارشناسان مسایل اجتماعی و رسانه ای اما می‌گویند که دولت وحدت ملی نمی‌تواند به دلیل توشیح قانون دسترسی به اطلاعات در دومین روز کاری اشرف غنی، مسؤولیت خود در این زمینه را پایان یافته تلقی کند و به این ترتیب به وظایف قانونی خود در این حوزه، توجه نکند.

صرف نظر از انگیزه سیاسی یا غیر سیاسی نی، آگاهان می‌گویند که واقعیت‌های جاری نشان می‌دهد که کارنامه حکومت وحدت ملی در این عرصه، قناعت بخش و قابل دفاع نیست.

دست‌رسی به اطلاعات؛ نمره حکومت وحدت ملی چند است؟

آنها معتقد اند که حکومت کنونی در زمینه صیانت و حمایت از آزادی بیان، حتی به اندازه حکومت پیشین نیز موفق نبوده است. این در حالی است که در دوره کززی نیز خبرنگاران و مردم از وضعیت دسترسی به اطلاعات، راضی نبودند و حکومت را متهم به پنهان‌کاری، اعمال فشار بر رسانه‌های مستقل و منتقد، بازداشت خبرنگاران، عدم توجه به امنیت جانی خبرنگاران و مراکز رسانه ای می‌کردند.

از نظر آگاهان، این شرایط در دوره حکومت وحدت ملی، چندین برابر بدتر شده است. توشیح قانون دسترسی به اطلاعات، اگرچه به لحاظ حقوقی، یک قدم مهم به حساب می‌آید؛ اما عملیاتی نشدن همه مفاد آن می‌تواند دلیلی بر ناکامی حکومت در حمایت واقعی از آزادی بیان و تسهیل زمینه‌های دسترسی آسان به اطلاعات تلقی شود.

برخورد سخنگویان حکومتی با خبرنگاران جویای اطلاعات، به مراتب بدتر شده است. ما از جمله رسانه‌های هستیم که، خود شاهد اهانت مستقیم و زننده برخی سخنگویان نهادهای ارشد حکومت بوده‌ایم.

این در حالی است که شماری از این سخنگویان، خود پیشتر خبرنگار بوده و از رسانه به مثابه سکوی پرش برای رسیدن به کرسی‌های دولتی، استفاده کرده‌اند.

با این حساب، حق با نهاد حمایت از رسانه‌های آزاد است که می‌گوید حکومت، به جای آنکه به وظایف خود در عرصه تشریح اطلاعات با رسانه‌ها و خبرنگاران، عمل کند، سعی می‌کند خبرنگاران را با وعده‌های مالی و گماشتن در سمت‌های دولتی، تطمیع کند.

این تجربه ای است که عملا شاهد آن هستیم و حضور چندین خبرنگاران فعال به عنوان سخنگو و کارمند در ارگ و وزارتخانه‌ها، مؤید آن است.

یکی دیگر از مسایلی که از دید صاحب نظران، بیانگر کارنامه مخدوش و غیر قابل دفاع حکومت در قبال رسانه‌ها، آزادی بیان و جریان آزاد اطلاعات است، پنهان‌کاری‌های آشکار در عرصه سیاست‌های کلان ملی است.

به عنوان مثال، امروز مردم افغانستان، در باره پروژه صلح دولت با حزب اسلامی، چیز زیادی نمی‌دانند.

این در حالی است که این پروژه، ماه‌هاست که به

*** امروز مردم افغانستان، در باره پروژه صلح دولت با حزب اسلامی، چیز زیادی نمی‌دانند. این در حالی است که این پروژه، ماه‌هاست که به ثمر نرفته؛ اما توافق‌های پنهانی دوطرف و امتیازهای که رد و بدل شده، همچنان در هاله‌ای از ابهام است.**

ثمر نرفته؛ اما توافق‌های پنهانی دوطرف و امتیازهای که رد و بدل شده، همچنان در هاله‌ای از ابهام است.

همین وضعیت، اکنون در عرصه صلح با طالبان، جریان دارد. هیچکس نمی‌داند که روند صلح در چه شرایطی قرار دارد. دولت در چه سطحی با آنها در ارتباط است و مطالبات واقعی دوطرف چیست.

خبرنگاران و رسانه‌ها نیز مانند مردم، مجبور اند از طریق فضای عمومی، به اطلاعاتی محدود و کنترل شده در این زمینه دست پیدا کنند.

نمونه‌ای دیگر، بحران بلخ است. اخیرا مهره‌های سیاسی و امنیتی مهم حکومت به مزار شریف رفتند و شب هنگام با والی بلخ، مذاکرات مستقیم و رو در رو داشتند؛ اما اکنون علیرغم آنکه چندروز از این رویداد می‌گذرد، خبرنگاران، رسانه‌ها و مردم در این باره، هیچ اطلاعی ندارند.

در حوزه تأمین امنیت مراکز رسانه‌ای نیز کارنامه حکومت وحدت ملی، غیر قابل دفاع است.

حمله‌های تروریستی بر کارمندان رسانه‌ای، خبرنگاران و دفاتر و مراکز رسانه‌ها حتی در کابل پایتخت، نشان دهنده آن است که سهم حکومت در تأمین امنیت رسانه‌ها، تقریبا صفر است.

حتی پس از فاجعه نیز حکومت به مسؤولیت‌های خود در راستای جبران خسارات انسانی، مالی و... رسانه‌ها، خبرنگاران و قربانیان رویدادهای تروریستی علیه رسانه‌ها، عمل نکرده است.

با این حساب، بدبهی است که حکومت وحدت ملی در عرصه دسترسی به اطلاعات، آزادی بیان و حمایت از رسانه‌ها، منفی و ناامیدکننده است.

منبع: آوا

شکست طرح (بی) غرب برای اشغال دمشق

ادامه سرمقاله

عملیات ارتش سوریه در غوطه شرقی، طرح بی (B) غربی‌ها مبنی حمله به دمشق، پس از دور شدن نیروهای سوری از مرکز را با شکست روبرو کرد.

غوطه یکی از مناطق نزدیک به دمشق است که بخش غربی آن سه ماه پیش به محاصره ارتش سوریه و متحدانش در آمد و پس از شکست گروه‌های تروریستی؛ نیروهای سوری این منطقه را به کنترل خود در آوردند.

ارتش سوریه پس از بازپس‌گیری ارتفاعات راهبردی «التلول الحمر» در ریف قنیطره و مشرف بر جولان اشغالی، رؤیای رژیم صهیونیستی در ایجاد آنچه آن را «منطقه حائل» می‌نامید بر باد داد؛ منطقه‌ای که تحت اشغال تروپست‌هایی تکفیری تحت حمایت این رژیم بود.

ارتش سوریه و متحدانش از حدود سه هفته پیش هم عملیات آزادسازی غوطه شرقی را در دستور کار قرار داده و تا کنون موفق شده است بیش از ۵۵ درصد مناطق تحت کنترل گروه‌های تروریستی جیش الاسلام، فیلق الرحمان والنصره را آزاد نماید و این گروه‌های تکفیری را به محاصره کامل درآورد.

اما چرا ارتش سوریه و متحدانش عملیات نظامی برای آزادسازی غوطه شرقی را در دستور کار قرار دادند؟ غوطه شرقی یکی از مناطقی بود که بر طبق توافق آستانه جز مناطق کاهش تنش محسوب می‌شد و همین موضوع سبب شده بود که علی‌رغم نقض آتش‌بس از سوی گروه‌های تروریستی و حملات روزانه راکتی به دمشق، ارتش سوریه و متحدانش با اعتماد به منطقه کاهش تنش، تمرکز حملات خود را از مرکز به شمال ادلب تغییر دهند.

این در حالی است که یافته‌های میدانی حکایت از آن داشت که غربی‌ها و متحدان منطقه‌ای شان با دور شدن ارتش سوریه و متحدانش از مرکز، از فرصت سوءاستفاده نموده و درصدد اجرای طرح بی برای حمله به دمشق بوده‌اند.

بر اساس این طرح قرار بود بعد از اینکه ارتش سوریه به سمت ادلب و جبهه شمالی پیشروی کند و از مرکز دمشق دور شود، عملیاتی از سوی نیروهای مسلح با فرماندهی جیش الاسلام که تحت امر رژیم‌های عربی ثروتمند است آغاز شود و به اشغال دمشق اقدام نماید.

غربی‌ها برای مقدمات این عملیات تمهیداتی را نیز در طول چند ماه گذشته تدارک دیده بودند. در گام نخست، امریکایی‌ها آموزش نظامی هزاران تن از عناصر تکفیری را در جنوب ایالت حمص و پایگاه «التنف» آغاز کردند تا در یک بازه زمانی مشخص در یک عملیات ضربتی و همزمان با عناصر تروریستی در غوطه شرقی به سمت دمشق حمله کنند. به همین منظور آنها در ماه‌های گذشته شمار زیادی از تروریست‌های داعش را از شرق رود فرات و جنوب ایالت حسکه به پایگاه التنف انتقال دادند.

این در حالی است که غربی‌تعداد زیادی از نیروهای داعش را در پوشش‌های جدید به غوطه شرقی منتقل، و جیش الاسلام نیز به تهبایی نیرویی به استعداد ۱۵ هزار نیروی آموزش دیده برای عملیات مهیا کرده بود.

بر اساس این طرح، قرار بود جنگنده‌های امریکایی و رژیم صهیونیستی نیز مواضع ارتش سوریه را در حومه دمشق بمباران کنند تا زمینه حرکت تروریست‌های جیش الاسلام از مواضعشان در شهرک‌های النشاییه و اوتایا در غوطه شرقی به سمت دمشق فراهم شود.

با افشاء شدن این طرح غربی‌ها که از آن به عنوان طرح بی یاد می‌شود، ارتش سوریه وارد عمل شد و همانطور که گفته شد با آزادسازی ۵۵ درصد از غوطه شرقی هم اکنون گروه‌های تروریستی مستقر در این منطقه را تحت محاصره کامل در آورده است.

اما اینکه پس از آغاز عملیات آزادسازی غوطه شرقی، غربی‌ها و متحدان منطقه‌ای ایشان توقف عملیات را به بهانه‌های بشردوستانه خواستار شدند در واقع نه به دلایل بشر دوستانه، بلکه این هجمه تبلیغاتی برای متوقف کردن عملیات و حفظ ظرفیت‌های گروه‌های تروریستی برای حمله به دمشق بود.

در حال حاضر نیز که ارتش سوریه با پشتیبانی هوایی روسیه در غوطه شرقی در حال تکمیل پیروزی است جیش الاسلام برای حفظ ظرفیت‌های خود به این ترفند متوسل شده است که خود را مجزا از دیگر گروه‌های تکفیری به تصویر بکشد و از همین رو بین سایر گروه‌های مسلح و تکفیری وساطت می‌کند که سریع به تخلیه منطقه اقدام کنند تا این گروه بتواند ظرفیت‌های نظامی خود را همچنان حفظ کند.

در مجموع با رخداد‌های اخیر به نظر می‌رسد بحران غوطه شرقی نیز در مدار حل قرار گرفته است اما این به مفهوم پایان توطئه‌ها و پروژه‌های ائتلاف برانداز(غربی)، رژیم صهیونیستی، عربی) نیست و آنها بی‌تردید در تدارک طرح‌های بی جدیدی هستند که این مستلزم هوشیاری و رصد دقیق تحرکات این ائتلاف و در رأس آن رژیم صهیونیستی است.

نویسنده: رضا محمدمراد

انتهای مطلب

میانمار سیاست گرسنگی اجباری را علیه مسلمانان روهینگیا اعمال می‌کند

مسلمانان روهینگیا را برای داشتن هویت مستقل به رسمیت بشناسد و حقوق شهروندی را به آنها بازگرداند و به حقوق بشر آنها احترام بگذارد.

یانگهی لی اظهار داشت: روستاهایی که زمانی مکان زندگی مسلمانان روهینگیا بوده توسط میانمار کاملا تخریب و نابود شده است. تازه‌ترین تصاویر ماهواره ای نشان می‌دهد که ارتش میانمار در حال ساخت و ساز پایگاه‌های نظامی و امنیتی در مناطقی است که زمانی خانه‌ها و مساجد مسلمانان روهینگیا بوده است.

وی گفت: جنایاتی که مقام‌های میانمار علیه مسلمانان روهینگیا مرتکب شده‌اند، کشتار و قتل عام دسته جمعی است و عاملان اصلی این جنایات باید پاسخگو باشند.

وی در ادامه نسبت به حملات جدید نیروهای امنیتی و ارتش میانمار در شرق ایالت راخین هشدار داد و گفت: اطلاعاتی را درباره حملات جدید ارتش میانمار طی هفته گذشته به شرق ایالت راخین دریافت کرده‌ام. نه تنها دولت میانمار

مسئولیت پاسخگویی در برابر این جنایات در ایالت راخین را دارد بلکه جامعه بین‌المللی نیز باید هوشیار باشد.

بر اساس اعلام پزشکان بدون مرز بیش از ۹ هزار مسلمان روهینگیا از اواخر آگست تاکنون کشته شده‌اند.

حدود ۷۰۰ هزار مسلمان روهینگیا از اواخر آگست تا کنون به خاطر سرکوب وحشیانه و خونین نیروهای امنیتی و ارتش میانمار مجبور به فرار به سوی مرزهای بنگلادش شده‌اند.

آوارگان روهینگیا حاضر به بازگشت به میانمار نیستند مگر آنکه امنیت آنها تضمین گردد و میانمار به وعده‌های خود برای اعطای حقوق شهروندی به آوارگان روهینگیا عمل کند. آنها همچنین خواستار آن شده‌اند که خانه‌ها، مکاتب، مساجدی که توسط ارتش میانمار تخریب یا به آتش کشیده شده، بازسازی شود. سازمان ملل و امریکا رسماً ارتش میانمار را به پاکسازی قومی علیه مسلمانان روهینگیا متهم کرده‌اند.

سازمان ملل:

کارشناس حقوق بشر سازمان ملل بر این باور است که مقام‌های میانمار از سیاست گرسنگی اجباری علیه مسلمانان روهینگیا استفاده می‌کنند تا زندگی آنها را ناپایدار نمایند.

به گزارش انصار به نقل از تسنیم به نقل از رویترز، یانگهی لی گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر میانمار روز دوشنبه در سخنانی هشدار داده است که مقام‌های میانمار از یک سیاست گرسنگی اجباری علیه مسلمانان روهینگیا استفاده می‌کنند تا زندگی آنها را بی‌ثبات و ناپایدار کنند.

وی در نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل در ژنو گفت: به نظر می‌رسد یک سیاست گرسنگی اجباری وجود دارد که هدف اصلی آن بی‌ثبات کردن زندگی در ایالت راخین و کسانی است که هنوز در این ایالت زندگی می‌کنند.

این مقام حقوق بشر سازمان ملل در ادامه افزود: پیش از آنکه بتوان هرگونه بازگشت مسلمانان روهینگیا را واقعا مد نظر قرار داد، میانمار باید چرخه خشونت در ایالت راخین را متوقف کند، حق

تلاش امریکا برای تشکیل «اسرائیل بزرگ» و هم‌نوایی ارتجاع عرب

جنبش جهاد اسلامی هم در بیانیه‌ای ضمن محکوم کردن تصمیم امریکا برای انتقال سفارت خود به قدس اشغالی، تاکید کرد که انتقال سفارت امریکا به قدس در هفتادمین سالروز اشغال فلسطین به مثابه بی توجهی مقامات ایالات متحده به تجاوزات و جنایات علیه ملت فلسطین و سراسر امت اسلامی و عربی است.

مقامات امریکایی اخیرا اعلام کرده اند که تصمیم انتقال سفارت واشنگتن از تل آویو به بیت‌المقدس در روز ۱۴ می (۲۴ ماه ثور) عملیاتی خواهد شد. این درحالی است که روز ۱۴ می در واقع هفتادمین سالروز فاجعه اشغال اراضی فلسطینیان توسط صهیونیست ها محسوب می شود. «بنیامین نتانیاهو» نخست وزیر رژیم صهیونیستی در واکنش به اعلام این خبر توسط مقامات ایالات متحده امریکا از آنها به شدت قدردانی کرد. این تصمیم خصمانه، واکنش های طرف های مختلفی را به دنبال داشت. وزارت خارجه سوریه در همین ارتباط با صدور بیانیه ای اعلام کرد: «تصمیم دولت امریکا مجددا دشمنی این کشور با امت عربی را آشکار ساخت. امریکایی ها با اتخاذ چنین تصمیمی تلاش دارند ضمن تحقیر ملت های عربی و اسلامی، در راستای محقق ساختن منافع صهیونیستها گام بردارند. این اقدام، نقض آشکار قطعنامه های بین المللی تلقی می شود. بدون شک در صورت اجرایی شدن این تصمیم، اراده جامعه بین الملل مورد تحقیر واقع خواهد شد.»

از سوی دیگر، «عبداللطیف القانوع» سخنگوی حماس نیز در بیانیه ای عنوان کرده است: «اقدام واشنگتن مبنی بر انتقال سفارت امریکا از تل آویو به بیت المقدس هرگز به رژیم صهیونیستی مشروعیت نخواهد بخشید و منجر به تغییر واقعیت ها و آثار تاریخی قدس نخواهد شد. این اقدام نقض آشکار قوانین بین المللی و ناقض همه معاهدات بین المللی در مورد بیت المقدس است.» در همین حال، جنبش جهاد اسلامی هم در بیانیه‌ای ضمن محکوم کردن تصمیم امریکا برای انتقال سفارت خود به قدس اشغالی، تاکید کرد که انتقال سفارت امریکا به قدس در هفتادمین سالروز اشغال فلسطین به مثابه بی توجهی مقامات ایالات متحده به تجاوزات و جنایات علیه ملت فلسطین و سراسر امت اسلامی و عربی است. این جنبش تاکید کرد که این تصمیم غیرقانونی و باطل است و ثابت می‌کند که امریکا در تهدید ثبات و امنیت منطقه و حمایت از تروریسم دست دارد.

امریکا و هدف تشکیل «اسرائیل بزرگ»

ایالات متحده امریکا از همان ابتدا با اتخاذ سیاست های یکجانبه به طور کامل با رژیم صهیونیستی همسو بوده و هست. از زمان امضای توافقنامه «اسلو» امریکایی ها به دنبال انتقال پایتخت خود از تل آویو به بیت المقدس بودند. با این حال آنها در آن زمان نتوانستند به هدف خود جامعه عمل ببوشانند، چراکه «پاسر عرفات» قدس اشغالی را به

عنوان خط قرمز خود اعلام کرده بود. هرچند که آن موقع این هدف محقق نشد اما واشنگتن و تل آویو همواره مترصد فرصت مناسبی برای انتقال سفارت امریکا به بیت المقدس بوده اند. به طور کلی، جریان نوحافظه کار امریکایی و رژیم صهیونیستی بر این باورند که نبرد آخرالزمان زمانی آغاز می شود که دولت اسرائیل در قدس اشغالی تشکیل بشود. بنابراین، آنها یکی از راهکارهای تشکیل دولت اسرائیل را در به رسمیت شناختن قدس اشغالی به عنوان پایتخت ابدی آن می دانند. مسأله انتقال سفارت ایالات متحده امریکا از تل آویو به قدس اشغالی مسأله ای نیست که پس از روی کار آمدن «دونالد ترامپ» رئیس جمهوری امریکا مطرح شده باشد. پیش از روی کار آمدن ترامپ هم طرح انتقال سفارت واشنگتن به بیت المقدس در کنگره ایالات متحده به تصویب رسیده بود. با این حال، دولت های پی در پی در امریکا به دلیل نگرانی از واکنش احتمالی کشورهای جهان عرب و جهان اسلام به انتقال سفارت واشنگتن به قدس اشغالی، همواره پیاده سازی این طرح را به تعویق می انداختند. بر همین اساس، عدم عملیاتی شدن انتقال سفارت امریکا به قدس در زمان دولت های گذشته امریکا به مثابه عدم تمایل آنها به انجام این مأموریت نیست. هدف اصلی و اساسی امریکایی ها همواره تشکیل «اسرائیل بزرگ» به پایتختی قدس بوده و هست. این نکته را نیز باید در نظر گرفت که ایالات متحده امریکا انتقال سفارت خود به بیت المقدس را یکی از مستلزمات اصلی افزایش هژمونی‌اش در ساختار قدرت جهانی تلقی می‌کنند. بنابراین، مسأله انتقال سفارت امریکا به قدس پیش از ترامپ هم مطرح بوده است. زمانی که ترامپ در امریکا روی کار آمد، وضعیت را در جهان اسلام آشفته دید. ترامپ وضعیت را اینگونه دید که جهان اسلام دچار چنددستگی شده و برخی کشورهای اسلامی به ویژه سوریه و عراق درگیر جنگ هستند. وی به

نقش شیخ نشینان عرب در تصمیم واشنگتن درباره قدس

مسأله ای که در این میان حائز اهمیت به نظر می رسد این است که اقدام کشورهای عربی از جمله عربستان سعودی، بحرین، امارات و اردن و دیگر کشورهای عربی - اسلامی در عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی در اتخاذ تصمیم انتقال سفارت امریکا به بیت المقدس بی تأثیر نبوده است. این کشورهای عربی - اسلامی نه تنها هویت و سرزمین فلسطین را به فراموشی سپردند، بلکه با اقدامات خود، به رژیم صهیونیستی نیز مشروعیت بخشیدند. کاملا واضح است که در شرایطی که کشورهای اسلامی چنین ضعف بزرگی را از خود به نمایش می گذارند، امریکایی ها نهایت بهره برداری را از این وضعیت می‌کنند. در این شرایط، در سایه عادی سازی روابط کشورهای عربی - اسلامی با رژیم صهیونیستی و همچنین مشغول بودن محور مقاومت به جنگ ها و درگیری ها در منطقه، طبیعی است که مقامات امریکایی بخواهند از فرصت ایجاد شده استفاده کرده و سفارت خود را به بیت المقدس منتقل کنند.

واکنش قاطعانه به انتقال سفارت

کلمه «انتفاضه» معنای خاص خود را دارد. انتفاضه به معنای «قیام سراسری و فراگیر» است که در اراضی اشغالی ۱۹۴۸ و ۱۹۶۷ انجام می پذیرد. محور عمده اعتراضاتی که ما تاکنون شاهد بودیم در اراضی اشغالی ۱۹۶۷ بوده است و این اعتراضات در اراضی اشغالی ۱۹۴۸ یا جولان اشغالی کمتر بوده است. با این حال، انتقال سفارت امریکا به قدس اشغالی هرچند ممکن است باعث ایجاد یک انتفاضه به

*** ترامپ وضعیت را اینگونه دید که جهان اسلام دچار چنددستگی شده و برخی کشورهای اسلامی به ویژه سوریه و عراق درگیر جنگ هستند. وی به منظور بهره برداری از این شرایط مسأله انتقال سفارت امریکا به قدس را پیش کشید و اعلام کرد که عدم تحقق این مسأله در زمان دولت های گذشته به دلیل کارشکنی های آن ها بوده است**

معنای واقعی آن که سالها به صورت متمادی به طول بینجامد، نشود اما قطع به یقین چنین اقدامی موجبات تحریک احساسات فلسطینیان، افکار عمومی منطقه و جهان اسلام را فراهم خواهد آورد و واکنش گسترده آنها را به دنبال خواهد داشت؛ واکنشی که بدون شک امریکایی ها و صهیونیستها را برای یک مدت طولانی درگیر خود خواهد کرد. با تمامی اینها، در سایه شکسته شدن قبح صلح و سازش توسط رژیم های مرتجع عربی با رژیم صهیونیستی، بعید به نظر می رسد که شاهد وقوع انتفاضه ای به معنای واقعی و اصلی آن باشیم. این مسأله به معنای آن نیست که امریکا و رژیم صهیونیستی از تبعات و پیامدهای انتقال سفارت واشنگتن به قدس اشغالی در امان خواهند بود. قطعا همانطور که پیشتر اشاره شد، قیام ها و اعتراضات گسترده ای علیه امریکا و صهیونیسم شکل خواهد گرفت.

«مقاومت» تنها راهکار مقابله

جانبداری های سریالی ایالات متحده امریکا از رژیم صهیونیستی حتی موجب نا امید «محمود عباس» به عنوان متولی اصلی مذاکرات سازش با این رژیم شد. وی صراحتا اعلام کرد که تشکیلات خودگردان در سایه جانبداری های امریکا از اسرائیل، از مذاکرات با تل آویو خارج خواهد شد. قطعا در چنین شرایطی نمی توان دورنما و افق روشنی برای مذاکرات میان رژیم صهیونیستی و تشکیلات خودگردان فلسطین متصور بود. در سایه کارشکنی های اسرائیل و اقدامات ایالات متحده برای انتقال سفارت واشنگتن به بیت المقدس، حتی گردان های «الاصفی» شاخه نظامی جنبش «فتح» نیز در کنار شاخه های نظامی جنبش های مقاومت به این نتیجه رسیده اند که تنها راه مقابله با اقدامات شوم امریکا و اسرائیل، «مقاومت» است؛ گزینه ای که اتحادیه علمای جهان اسلام آن را تأیید و بر روی آن صحنه گذاشته است.

سیاست یک بام و دو هوای سعودی ها/

برای مردم کشمیر فقط می توانیم دعا کنیم!

این در حالی است که آل سعود دولت پاکستان را برای حمایت بیشتر از ائتلاف خود تحت فشار قرار داده و جنرال راحیل شریف فرمانده سابق ارتش پاکستان از یک سال پیش به عنوان رئیس ائتلاف سعودی مشغول فعالیت است. حل مسئله کشمیر یکی از دغدغه‌های ملت های اسلامی است، ولی سازمان ملل و حتی رژیم های که مدعی حمایت از مسلمانان هستند، هیچ اقدامی در این خصوص انجام نمی‌دهند.

ارتش هند طی ۲۸ سال ۹۴ هزار نفر را در کشمیر کشته و سبب مقفودالایر شدن ۱۰ هزار نفر دیگر شده است. نایب امام جماعت مسجد الحرام طی سفر خود به پاکستان با رئیس سابق گروه تروریستی سپاه صحابه نیز دیدار کرده و درباره حمایت از مواضع خصمانه آل سعود در سوریه با وی صحبت کرده بود.

*** سیاست یک بام و دو هوا توسط آل سعود معترض هستند و عنوان می‌کنند که چرا درباره یمن اقدام نظامی صورت می‌گیرد ولی درباره کشمیر هیچ اقدامی انجام نشده و تنها به دعا کردن بسنده می‌شود.**

سیاست یک بام و دو هوا توسط آل سعود معترض هستند و عنوان می‌کنند که چرا درباره یمن اقدام نظامی صورت می‌گیرد ولی درباره کشمیر هیچ اقدامی انجام نشده و تنها به دعا کردن بسنده می‌شود.

است و با تشکیل ائتلافی به نام حمایت از مسلمانان، به کشور اسلامی یمن تجاوز کردند، نایب امام جماعت مسجد الحرام که به پاکستان سفر کرده است، با فرمانده ارتش پاکستان گفت‌وگو کرد.

اکسپرس نیوز نوشت: صالح بن محمد در دیدار با جنرال باجوہ گفته است: برای نجات مردم مظلوم کشمیر فقط می‌توانیم دعا کنیم و من شخصا صبح و شب برای آنان دعا می‌کنم.

سخنان نایب امام جماعت مسجد الحرام که هر سال به پاکستان سفر کرده و ضمن دیدار با مسئولین سیاسی این کشور با سران افراط‌گرا نیز دیدار و از آنان حمایت می‌کند در حالی بیان می‌شود که آل سعود بیش از دو سال است با حمله به مردم مظلوم یمن، مشغول کشتار آنان هستند. بسیاری از گروه‌های مذهبی و سیاسی پاکستان به اتخاذ

در حالی که آل سعود مدعی حمایت از تمام مسلمانان جهان است، نایب امام جماعت مسجد الحرام در دیدار با فرمانده ارتش پاکستان اعلام کرد: برای نجات کشمیر فقط دعا می‌کنیم!

در حالی که عربستان داعیهدار حمایت از مسلمانان جهان

قسمت چهارم

آیین های نوروز

خانه تکانی یکی از آیین های نوروزی است که مردم بیشتر مناطقی که نوروز را جشن می گیرند به آن پایبندند. در این آیین، تمام خانه و وسایل آن در آستانه نوروز گردگیری، شستشو و پاک می شوند. این آیین در کشورهای مختلف از جمله افغانستان، تاجیکستان و ایران برگزار می شود.

آتش افروزی

رسم افروختن آتش، از زمان های کهن در مناطق نوروز متداول شده است. در ایران، جمهوری آذربایجان و بخش هایی از افغانستان، این رسم به صورت روشن کردن آتش در شب آخرین چهارشنبه سال متداول است. این مراسم چهارشنبه سوری نام دارد. پریدن از روی آتش در ایام نوروز در ترکمنستان نیز رایج است.

دسترخوان / سفره نوروزی

دسترخوان نوروزی یکی از آیین های مشترک در مراسم نوروز در بین مردمی است که نوروز را جشن می گیرند. در بسیاری از نقاط ایران، جمهوری آذربایجان و برخی از نقاط افغانستان، دسترخوان / سفره هفت سین باز می شود. در این سفره هفت چیز قرار می گیرد که با حرف سین آغاز شده باشد؛ مثل سرکه، سنجد، سمنو، سیب. تمامی هفت سینی که چیده می شود یک معنی خاص را نیز به همراه دارند. مثلاً سیب نماد زیبایی و تن درستی است؛ سنجد به روایتی نماد عشق و محبت است؛ سبزه سرسبزی زندگی؛ سمنک / سمنو برکت؛ سکه رزق و روزی؛ و سیر سمبل شفا و سلامتی است. در کابل و شهرهای شمالی افغانستان، آماده کردن هفت میوه متداول است. هفت میوه از جمله؛ کشمش سبز و سرخ، چارمغز، بادام، پسته، زردآلو و سنجد. چیندن دسترخوان مشابه با استفاده از میوه خشک شده، در بین بخش های از مردم پاکستان هم مرسوم است. در جمهوری آذربایجان نیز بدون توجه به عدد هفت، بر روی دسترخوان های نوروزی خود، میوه خشک قرار می دهند.

غذاهای نوروزی

یکی از متداول ترین غذاهایی که به مناسبت نوروز پخته می شود، سمنک (سمنو، سومنک، سوملک، سمنی، سمنه) است. این غذا با استفاده از جوانه گندم تهیه می شود. در بیشتر کشورهای که نوروز را جشن می گیرند، این غذا طبخ می شود. در برخی از کشورها، پختن این غذا با آیین های خاصی همراه است. زنان و دختران در مناطق مختلف ایران، افغانستان، تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان سمنک را

به صورت دسته جمعی و گاه در طول شب می پزند و در هنگام پختن آن سرودهای مخصوصی می خوانند. به طور مثال در افغانستان در یکی از مشهورترین ترانه ها، این بیت مکرراً خوانده می شود:

سمنک در جوش ما کفچه زنیم
 دیگران در خواب ما دبچه زنیم
 سمنک نذر بهار اس / میله شب زنده دار اس
 این خوشی سالی یک بار اس / سال دیگر یا نصیب

به مناسبت نزدیک شدن به سال نو

همه چیز درباره جشن نوروز

و در قسمت انتهایی این شعر:

تازه از جوش و خروش اس / سمنک در خود به جوش اس
 این خوشی جامه پوش اس / عید نوروز مبارک
 پختن غذاهای دیگر نیز در نوروز مرسوم است. به طور مثال در بخش هایی از ایران؛ سبزی پلو با ماهی، در ترکمنستان؛ نوروزنامه، در قزاقستان؛ اویقی آش، در بخارا؛ انواع سمبوسه پخته می شود. به طور کلی پختن غذاهای نوروزی در هر منطقه ای که نوروز جشن گرفته می شود مرسوم است و هر منطقه ای غذاها و شیرینی های مخصوص به خود را دارد.

دید و بازدید

دید و بازدید عید یا عید دیدنی یکی از سنت های نوروزی است که در بیشتر کشورهای که آن را جشن می گیرند، متداول است. در برخی از مناطق، یاد کردن از گذشتگان و حاضر شدن بر مزار آنان در نوروز نیز رایج است.

مسابقات ورزشی

برگزاری مسابقات ورزشی عمومی در معابر شهری و روستایی، یکی دیگر از آیین هایی است که در برخی از کشورها به مناسبت نوروز برگزار می شود. در ترکمنستان، مردان و زنان ترکمن، بازی ها و سرگرمی های ویژه ای از جمله سوارکاری، کشتی، پرش برای گرفتن دستمال از بلندی و شطرنج برگزار می کنند. برپایی جنگ خروس و شاخ زنی قوچ ها از دیگر مراسمی است که در ترکمنستان برگزار می شود.

در ولایت های شمالی افغانستان نیز مسابقات بزرگتری به مناسبت های مختلف از جمله نوروز برگزار می شود. ادامه دارد

دوگانه ثبات و ثروت علیه دموکراسی؛ آیا دوره جدیدی در نظام بین الملل آغاز شده است

اقتصادی در آستانه ورود به عرصه بین المللی به عنوان یک ابرقدرت جدید هستند و در چنین شرایطی بهترین مولفه می تواند ثبات سیاست های سیاست گذاران باشد. موضوعی که طبیعتاً با مخالفت و نگرانی هایی نیز همراه است.

جود بلانشت، پژوهشگر مسائل سیاسی چین می گوید: «این یک گام خیلی مهم به سوی تبدیل شدن چین به نظام (حکمرانی) یک نفره است. با توجه به اهمیت چین در اقتصاد جهانی و موسسات بین المللی، تاکید بیش از حد بر این نکته که این مسئله برای آینده چین و جهان چه اتفاق مهمی است، دشوار است.» در بعد خارجی مسئله مادام العمر شدن ریاست جین پینگ نیز باید گفت که از زمان روی کار آمدن ترامپ جنگ تجاری میان چین و امریکا به شدت تشدید شده است که این موضوع تا حدود زیادی به علت سیاست های موفقیت آمیز اقتصادی چین در دوران جین پینگ بوده که توانسته است موقعیت مسلط امریکا در جهان را به چالش بکشد. موضوعی که کانون راهبرد امنیت ملی امریکا را به سمت مقابله با توسعه طلبی چین در شرق آسیا سوق داده است.

در این شرایط تداوم حکمرانی جین پینگ طبیعتاً به معنای افزایش تنش های غرب و پکن در آینده خواهد بود. به هر روی به نظر می رسد که با توجه به کارنامه موفق شی جین پینگ و همچنین روند تحولات بین المللی، ثبات در عالی ترین سطح سیاسی در چین می تواند حرکت مدیریت شده بیدار شدن اژدهای چینی را به دنبال داشته باشد. چینی ها بعد از یک دوره انزواگرایی و تاکید بر زیر ساخت های

جایگاه چین در عرصه جهانی پیش رو نهاده است. طرح های ملی بلندپروازانه ای مانند ابتکار یک جاده یک مسیر (One Belt One Road) برای ایجاد مسیرهای تجارت جهانی جدید و اعلام برنامه های گسترده ای برای از بین بردن فقر در چین تا سال ۲۰۲۰ موید چنین امری است. بنابراین موفقیت های جین پینگ این دیدگاه را در بخشی از نخبگان سیاسی حزب کمونیست به وجود آورد که چین طی دوران ۲۰۲۰ تا ۲۰۳۵ نیازمند یک رهبری پایدار، قوی و پیشرو مانند جین پینگ است. در این دیدگاه همان طور که روزنامه "خلق"، نهاد حزب کمونیست چین نوشته است تغییر قانون اساسی ضرورتاً به معنی ریاست جمهوری مادام العمر نیست.

اما مخالفان مادام العمر شدن ریاست جمهوری جین پینگ می گویند که تصویب این قانون به نوعی حکمرانی مطلقه بر چین را نهادینه می سازد. به گفته آن ها، پکن از زمانی که جین پینگ در اواخر ۲۰۱۲ بر قدرت مسلط شد بر مخالفان و منتقدان داخلی بیشتر سخت گرفت و بی تردید با برداشته شدن محدودیت بر دوره ریاست جمهوری و مادام العمر شدن این مسند فرهنگ چاپلوسی جانشین نقد سازنده و تشدید سانسور و خفقان سیاسی در داخل می شود و شاید تکرار دوران تلخ و تکرار فجایعی مانند طرح «جهش بزرگ به سمت جلو» در دهه ۱۹۵۰ و «انقلاب فرهنگی» در دهه بعد (۱۹۶۶-۱۹۷۶) که دانشگاهیان و مسئولان به طور فزاینده از ابراز دیدگاه های متفاوت با رهبری حزب خودداری می کردند، باشیم. ترس منتقدان آن

حامد رحیم

کنگره خلق چین در یک رای گیری محدودیت دوره ریاست جمهوری را که دو دوره پنج ساله بود، برداشت و به این ترتیب شی جین پینگ، رئیس جمهوری کنونی چین عملاً می تواند مادام العمر در این منصب باقی بماند. این اصلاحیه با ۲۹۵۸ رای موافق دو رای مخالف و سه غایب در کنگره حدود سه هزار عضو به تصویب رسید. حامیان حزب حاکم کمونیست چین معتقدند که تصمیم کنگره از حمایت عمومی برخوردار است و تاکید دارند که چین خوش شانس است که رهبری با ظرفیت های شی جین پینگ دارد. اما واقعیت هم این است؟ آیا واقعا شانس به چینی ها لبخند زده است؟ چرا حزب کمونیست به دنبال تصویب این قانون بود؟ و اساساً مادام العمر شدن ریاست شی جین پینگ چه تاثیر و پیامدهایی بر نظام بین الملل می تواند داشته باشد؟ در این یادداشت سعی می کنیم به این سوالات پاسخ دهیم: بدون تردید چین در دوران ریاست جمهوری جین پینگ در زمینه اصلاحات اقتصادی، مبارزه شدید علیه فساد و همچنین تجدید حیات ناسیونالیسم چینی جهش قابل ملاحظه ای داشته است. جین پینگ یک چشم انداز سیاسی روشن را برای تقویت